

UZASADNIENIE

A. K. działający przez pełnomocnika pozwem z dnia 12 września 2017 roku wniósł o ustanowienie rozdzielności majątkowej z dniem 1 stycznia 2008 r. w swoim związku małżeńskim z J. K. (1) zawartym w dniu 13 września 1996 roku. Uzasadniając swoje żądanie pełnomocnik strony powodowej wskazał, iż od stycznia 2008 roku strony nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego i nie podejmują wspólnych decyzji o charakterze finansowym, powodując tym samym stan faktycznej separacji z uwagi na fakt, iż całkowicie ustało pomiędzy nimi pożycie małżeńskie. Ponadto powód uzyskał wiedzę w 2017 roku na temat prowadzonej w 2008 roku działalności gospodarczej przez pozwaną i znacznym zadłużeniem z tego tytułu.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 października 2017 roku pozwana J. K. (1) uznała powództwo w całości.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Otwocku wniosła o ustanowienie przez Sąd rozdzielności majątkowej pomiędzy stronami z datą wniesienia powództwa.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. i J. K. (1) pozostają w związku małżeńskim od dnia 13 września 1996 roku. Z małżeństwa posiadają dwójkę dzieci, jeszcze małoletnich. Pomiedzy stronami nie toczy się postępowanie o rozwód. A. K. i J. K. (1) wskazali, iż nie widzą potrzeby wszczynania takiego postępowania. Pożycie małżonków układało się poprawnie, małżonkowie tworzyli wspólne gospodarstwo domowe. Pozwana wraz z dziećmi w 2008 roku zamieszkała ze swoją matką, która wymagała opieki, nadto zajmowała się dziećmi małżonków. Powód pozostał w dotychczasowym miejscu zamieszkania. Oba domy sąsiadują ze sobą i stanowią własność rodziny J. K. (2). W 2008 roku pozwana założyła działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży obuwia. W wyniku tej działalności powstały zadłużenia związane z nieodprowadzonym podatkiem VAT. Przeciwno pozwanej toczą się postępowania skarbowe i egzekucyjne. J. K. (1) szacuje całość dochodzonej należności z tego tytułu na kwotę ok. 3 000 000, zł. A. K. dowiedzieć się miał o prowadzonej działalności żony oraz o zadłużeniu z tym związanym w sierpniu 2017 roku z odebranej korespondencji adresowanej do żony. Po 1 stycznia 2008 roku małżonkowie nadal rozliczali się wspólnie z Urzędem Skarbowym i jak wynika z zeznań pozwanej trwało to do roku 2015. Strony wspólnie łożą na rzecz małoletnich dzieci realizując ich potrzeby związane z kosztami utrzymania. Ponadto powód partycypuje w kosztach utrzymania gospodarstwa domowego pozwanej, przeznaczając na ten cel różne kwoty związane z opłatami za media. Innych decyzji o charakterze finansowym strony nie uzgadniają, podejmują je oddzielnie. Strony nie rozmawiały o notarialnym ustanowieniu rozdzielności majątkowej. Majątek stron stanowią samochody, z których dwoma dysponuje powód, a jednym pozwana. A. K. wskazał, iż nie chce ponosić odpowiedzialności za zobowiązania żony, których on nie spowodował.

(d. odpis skrócony aktu małżeństwa k. 3 akt, d. zeznania J. K. (1) k. 36 akt, zeznania A. K. k. 35 v, d. zawiadomienia o zajęciu praw majątkowych dłużnika przez Urząd Skarbowy w O. k. 26-29 akt, d. postanowienie w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego k. 30-31 akt, d. wezwanie do stawienia celem przesłuchania wydane przez Naczelnika Urzędu Skarbowego W. P. k. 32 akt, d. zaświadczenie o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej Wójta Gminy W. k. 33-34 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 52 § 1 Ustawy kodeks rodzinny i opiekuńczy z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez Sąd rozdzielności majątkowej. Przez ważne powody należy rozumieć powstanie takiej sytuacji, która w konkretnych okolicznościach faktycznych powoduje, że dalsze trwanie wspólności majątkowej między małżonkami pociąga za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny. Ważny powód uzasadniający ustanowienie rozdzielności majątkowej może stanowić separacja faktyczna małżonków, uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym i najczęściej zarazem

stwarzająca zagrożenie interesów majątkowych jednego lub nawet obojga małżonków. Za ważne powody należy uznać również okoliczności natury osobistej stwarzające taką sytuację, że wykonywanie przez każdego z małżonków gospodarowania ich wspólnym majątkiem jest niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione oraz, że wspólność majątkowa przestaje służyć dobru założonej przez małżeństwo rodziny - wyrok SN z dnia 16.11.1972r., III CRN 250/72, OSNCP 1973, nr. 6 pozycja 113.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzą ważne powody uzasadniające ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy A. K., a J. K. (1). Małżonkowie jak wynika z ich zeznań prowadzą odrębne gospodarstwa domowe. Decyzje wspólnie podejmowane przez małżonków w tym w zakresie finansowym związane są z ponoszeniem kosztów utrzymania dzieci, czy opłatami. Decyzje te jak wynika z zeznań stron podejmowane są wspólnie również na bieżąco i nie zostały zaniechane. Na chwilę obecną strony nie widzą potrzeby wszczynania postępowania o rozwiązanie ich związku małżeńskiego. Nadto jak wynika z ich zgodnych zeznań zamieszkują w oddzielnych budynkach, które sąsiadują ze sobą, a ich własność należy do rodziny pozwanej. Okolicznością, która w istocie spowodowała wniesienie pozwu było powstanie zadłużeń z tytułu działalności gospodarczej założonej przez pozwaną. Strony zgodnie wskazały tę okoliczność jako główną dla żądania pozwu. Pozwana J. K. (1) miała założyć tę działalność bez wiedzy powoda oraz nie poinformowała męża o dochodzonych należnościach publiczno skarbowych i toczących się postępowaniach skarbowych, których jest stroną. Powyższy stan rzeczy w ocenie Sądu, uzasadnia żądanie pozwu ustanowienia rozdzielności majątkowej między małżonkami.

W niniejszej sprawie, Sąd poddał jednak pod rozważenie czy istnieją przesłanki do ustanowienia rozdzielności majątkowej między małżonkami z datą wsteczną. W myśl art. 52 § 2 k.r. i op. rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Należy zauważyć, iż Sąd może ustanowić rozdzielność z datą wcześniejszą, ale może to nastąpić tylko w szczególnie wyjątkowych wypadkach, przede wszystkim jeżeli małżonkowie żyją w faktycznym rozłączeniu. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 grudnia 2008r. sygnatura II CSK 371/2008, stwierdził iż „ustanowienie przez Sąd rozdzielności majątkowej pomiędzy małżonkami, którzy pozostawali we wspólności ustawowej lub umownej z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa jest dopuszczalne w zasadzie tylko wtedy, gdy z powodu separacji faktycznej (życia w rozłączeniu) nie możliwe było już w tym dniu ich współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym”. Niewątpliwym jest w ocenie Sądu, iż mając na uwadze główny powód żądania pozwu w postaci powstałego zadłużenia publiczno skarbowego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej przez pozwaną niezbędne jest zbadanie czy faktycznie ważne powody uzasadniające zniesienie wspólności istniały we wskazywanej przez powoda dacie oraz czy powództwo nie zostało wytoczone dla pokrzywdzenia wierzyciela pozwanej. Sąd w tym zakresie podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1997 r. I CKU 61/96. W ocenie Sądu ustanowieniu rozdzielności z tą datą przeczą dalsze działania i podejmowane przez strony wspólne uzgodnienia w postaci zasad rozliczania się z podatków, czy zgodnego uzgadniania zasad ponoszenia kosztów utrzymania wspólnych dzieci oraz opłat. Strony wskazały jako elementy swojego majątku samochodu, co do których również w sposób zgodny przedstawiły sposób korzystania z nich.

Wobec powyższego na podstawie art. 52 § 1 k.r. i op. Sąd ustanowił rozdzielność majątkową małżeńską między małżonkami A. K. i J. K. (1) z dniem 12 września 2017 roku tj. z dniem złożenia powództwa.

Ponadto Sąd zasądził od J. K. (1) na rzecz A. K. kwotę 200,- złotych tytułem zwrotu kosztów opłaty sądowej oraz kwotę 720,- złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, co znajduje swoje uzasadnienie w art. 98 § 1 i § 3 kodeksu postępowania cywilnego oraz w § 4 ust. 1 pkt. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.